

گذاشت. و ازین طرف الف شاه برای اخبار نویسی امتیاز
اندوخت.

چون سرشت شاه از دام بدی. و قطع نظر از نیکوئی. به
بدی مستعد. و صاف دلی بفرستنگ ازو مستبعد بود. در بزم
اسلام از غایت استکبار. که شان الهی است. بیخودانه بر زبان آورد
که: «عهد و پیمان سلطان منحصر بر قوت است. هرگاه روز جهانگیری
درین دولت اشتهار یافت. مهر بغلی بیغل خواهد ماند. و آن کوه
نور. که بغضب نزد مهاراجه موجود است. زیب بازدیه پادشاه
اسلام خواهد شد».
این معنی از اخبار نویسی بهمغا معروض رائے
قدس گشت. حکم شد که: برای امیران سندۀ مراسلات زور انگیز
نیز سمت ارسال یا بند. که شاه در زمین سندۀ ظاهرآ بارادۀ قذدهار و آن
نواحی غلام افزای شجاعت گشته. اما سوائے ماک گیری ماحظ نظر
فادارد. از فساد افغانیه خایف باشند. و نیز به دوست محمد خان
سپهدار کابل. تماق و دلاسا نموده. اظهار فرمودند که. «در دفع
شجاع الملک ساعی بوده. و ضامنی سرکار والا در آن دانند. و آنوقت
اتحاد طرفین استحکام خواهد یافت. و نیز از کشمیر تھایف لایقه برایه
آن شجاعت منش مقرر خواهند بود. و زابلستان معا بلگرام از عطیات
حضور خواهد شد. و تکالیف اسپان وغیره تھایف که سال بسال معین
برای اتفاقیاد فرمان معاف خواهد گردید. و نیز اگر خدا نخواسته باشد.
شاه بر قذدهار رسید. بعد از استیصال اخوان. نوبت دولت آن
سپهدار کابل بیان خواهد بود. و بفضل مفضل آنوقت تدارک آن
مخالف ماک و ملت ازین طرف از قرار واقعی خواهد شد».

چون امرای سندۀ دوست محمد خان بر دقایق مضمون وا
رسیدند. بزم گذاش آراستند. دوست محمد خان پورش خود را

از زاده گانگ و بنون باز داشته‌یم بر تسبیح قندهار موقوف داشت - و امراء سفده با هم عهد بسته براست آداب خاندان احمد شاهی و لحاظ باج گذاری قدیم با ادب پیش آمد - شکار پور براست سکونت مهمان قرار داده - یک لکه روپیه ضیافت گذاردند - و شاه شکار پور را خانه بابا شمرده - در تسبیح قلوب هنود - که بگنجینه داری مشهور - و در هر شهره از ایشان مذکور میباشد - همت بر گماشت - و به نگاهداشت سپاه اقدام نمود - قریب ده هزار از پنجاهم - بقدر بیست هزار از هندوستان - و باندزاده سی هزار از افغان و از هزاره و بالوچستان نیز گروه ها گروه فراهم آمدند - شاه مردم هندوستان را امتیاز و افغانیه را اعزاز زبانی داده - در ریختن توپهای کلان و زنیوگ و خرید تیر و تفنگ و باروت و شمشیر اوقات آغاز نمود - امراء سنده نوشته حضور را محض خیر خواهی یافته در دفعیه شاه بزم مجالست آراسته - بفراهرمی سپاه شاه را اخبار گردند :

[بیت] مهمان همچو نفس گرچه عزیز است و ایک خوش نیاپد - که درون آید و بیرون نرود

میر رستم خان از خیرپور و میرگرم علی خان از حیدر آباد سپاه کینه خواه - و شاه نیز بسرگردگی سمندر خان طالب عزو جاه شده - حسب الجموع را حکم سنتیزد آویز داده - خود بشکار پور نشست - چون برابری خاندان احمد شاهی در مات آن گروه با ادب از نجمانه ممنوعات بود - این معنی را از مذکرات شمرده - بعضی از جنگ و جدل پهلوتی نمودند - و شاه را بذوکری سی هزار سوار و یک لکه روپیه نقد راضی ساخته - برآن آوردند - که تسبیح قندهار از جمله لوازمات مانک گیریست - چون شاه دافست - که نیروزی حصول و نقود

خداداد نیز روزی شده - انتهای بزم تسخیر قندهار مصمم باید نمود -
دانلیان خردور - که در رکب داشت - هر چند بعرض رسانیدند - که
شکستگی این دولت مجدداً درستگی به مرسانیده - مکث چند ماه
درین سرزمین موجب صوات عظیم - بلکه افواه تسخیر ایران و توران
تصمیم خواهد یافت - اما شاه بفحواه^۱ : *كُلُّ إِنَاءٍ يَتَرَسَّحُ بِمَا فِيهِ* -
بعضون :

[فرد] : - چو نپرہ شود مرد را روزگار
همان میکند کس نیاید بکار

چوں عنقا بال کشائے^۲ فیانی رزم گشته - سپاه را معه اتواب و
اسپان و الوان ساده سامان حکم تسخیر قندهار داده - دهل کوب - و در
راه چند قریات را بحکم الولد سر لایه بطريق نهاده رفت و روب نموده -
ده کروهیع قندهار به بیشه اجک زیان قرار شد .

پردل خان سپهدار قندهار بمعافت قلعه مغورو - و بفراهمی علف و
آذوقه مجبور - بصوابدید اخوان بنظام کابل امیر دوست محمد خان
حتی المقدور بامداد خود استعانت نمود - و درست محمد خان به
نیک افعال و نیز تحریک حضور خاقان را ضمیمه آن یانته - بدفیعه آن
بلای^۳ ناگهانی از کابل و بامیان و غزنیں و اقرات افغانه طلبداشته - درین
معنی گذاش جست افغانه همسری با خداوند تاج و نگین - و جدل
با وارث خراسان زمین از خط ادب بعید دانسته - با میر دوست محمد
خان از در مجادله بر آمدند * دوست محمد خان مسئله شرعی :
«وَانْ جَاهَدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطْعِمَهَا»^۴ در میان
آورده - تبعداری نصاری بر فتراکش بسته - محلانی اطراف نمودن غزا

و همراهیانش را قتل نمودن جهاد اکبر فرموده - خدای خود را در آن معارضه انداختن عین شهادت دشت کربلا را نمود - نیز علمائے محمدی کوش و سادات خدارندیش برسائی فهم آمیز آفرین کرد - و بدادرن چند لکمه روپیه زر دست به تیر و خنجر و شمشیر بکمر شده - افغانانه بجهاد گروی نعره‌های مستانه بر آوردند و کهن دل خان احمد شاهی خاکریز - د از دروازه شکار پوری اسپان تهور را مهمیز داده - هر چند بمقابلة سمندر خان خاک بیز و فساد انگیز میگشت - اما مخالف روز بروز قدم فرانگ میفهاد *

پول خان برای دوست محمد خان انهدام خود را استیصال بنیان پایذده خانیان معروض داشت * بناءً عليه دوست محمد خان - ع : «دو منزل را یکی میکرد و میرفت -» تا آنکه ما مخفیاً بافغانانه - که دلسوزتگی نوعی از هندوستانیان رکابه شاه داشته - اعلام نمود که : «این قدر اعزاز تا تصرف کابلستان است - باغوای انگریزی همین مفسد قامع بنیان اسلام خواهد بود» * در جواب آن بصورت شایسته یافت - تا بعد از قتلها رسیده - صفوی آرای از طرفین و یساوی‌بندی بجاذبین روانه گرفت * دوست محمد خان مردانه بقلب - جا گرفت - و شاه شجاعت انتباہ بحکم انعکاس اسم زنگی بکافور پشت پناهی لشکر سوار ماند *

چون هنگامه سرزدن و جان دادن گرمی گرفت مهر و محبت از طبایع چون روباه بکنج اختفا جا گزید * پیغام توب بگوش شاه از رموز نبرد آگاه - گرانیها آورد - و آن عیاش را این قدر دلخراشی بعاجمی شاشی در داد - و سواران یکه تاز شاه را در هنگامه زد و خورد نظر بر هزینت آقا داشته - جانفشانی و پیادگان دوست محمد خان قلیانه

جلو اسپ صیا رفتار گرفته - بیلا گودانی میگردیدند :

[نظم] در آن رزمگه شور بیداد بود
ستم را در آن فتنه بنیاد بود

بمشیز هندی خراسانیان
بکشند هندی بیبانیان

چو هندی بافغان جمدهر زدے
فغان از نهاد فغان سر زدے

چو درنیم از تیغ افغان شدے
چو افعی وهم کلاغلی شدے

مکر افعی وهم کلاغان دشت
نمودند آن اسم خسود باز گشت

مختصر مفید - افغانان طرفین باهم بیکرنگی برآمده - به سپر
اندازی - و هندیان بیچاره هر چند بخصوص اندازی و نیزه بازی مستعد
شدند * اما شاه بحکم مردانگی های ذاتی حور عین جواهر برداش -
و از غلبت دور اندیشی جامه شاش - و به نگهداشت حکم :
«وَ لَا تَلْقُوا بِأَيْدٍ يَكْمِرُ إِلَيْهِ الْتَّهْلِكَةَ»^۱ قدسیان بشاباش رسیده - جریده
و بمیدان انتعاش نهاد - جوانان چلک دست چون آقای خود را
پس پشت نیافتدند - از پشتی آن پشتی با امید شده - زندگانی خود
را در ایثار نقد جان انگاشتند - و دوست محمد خان معتبران خود را
فرستاده - اول خوف جان بعد ازان بشرط آسیمان آیه آمان برخواند -
هندیان آسیمه سر هر چند دست بمشیز و خنجر داشتند - اما
در عربی های شاه دست اویزی برگرفته - بدادن سیف و سنان رهائی
پالندند * دوست محمد خان چند هزار تفنگ و هشناور و توب و دیگر

ساز و سامان بی پایان از عذایت خدیو آسمان بیدرنگ بر گرفته - شاه را داخل بشنگ یافت و از تعقیب بازایستاده از اخوان نو لکه روپیه زر و چند اسپان تکار و تحف و هدایای دیگر گرفته - این فتح نمایان را معرفت درگاه ذلک پایگاه این خسر و دوران گردانید * حضور والا بحکم «وَالسِّنْ بِالسِّنِ وَالجُرُوحِ قِصَاصٌ»^۱ لقض عهدش را نقصان دولتش انگاشته - به سندھیان و دوست محمد خان خانه آبادی نوشتمند - و از شاه بسمع اقدس رسید - که از بشنگ چندی پیش میر محرب خان قلعدار کلات بوده - از راه شکار پور بهزار خواری و رسائی داخل ظاهر لدهیانه گردید :

[فرد] وفا ز دهر جفا کار کینه نوز مجوب
که کینه اش بترو تا سرحد اعده باشد
و نیز درین سال از معرفته وید بهادر استشمام رایع ملاقات لات -
که از سرکار کمپنی به طلاح انگریزی مالک رتق و فتق مهمات ممالک
محروم شده میباشد گردید * چون فکهداشت مراسم خلات و پاس مدارج
الفت آئین خاص این پادشاه والا جاه است - نظر بر استحکام
بنیان موالات و استحصان قوایم مصادقات این آرزوی را پذیرا فرموده -
خود بنفس نفیس انتظام این مقدمه فرمودند * هر چند بعضی از نمک
بحلال و هوا خواهان دولت امتناع ملاقات را از عزو جاه تمکفت
بر گذاردند * از آنجا که اسعاف و انجام مرام حاجتیان مطلب طلب و
انحراف از جاده نخوت و عجب رویه این خدیو گیتی پژوه است -
بدان امر دل نهاد شده - کارنامه عجیب و دستور العمل کاملی بر میان
یکجنبه‌تی را سرانجام دادند * هر آینه پگانگی بے امعان نظر صورت
نه بندد - و جواهر این عرض بیان بدست نیفتند * ازین جاست -

که اگر این خدیو دارا دربان لات را نوکر کمپنی و کمپنی را چاکر شاه انگلستان قرار داده - پس کلاه عزت بر ثریا و تاج خلافت بر سما و این عهد پکجه‌تی نقد نما بوده - برین تقدیر انجلاس سجن‌جمل مودت بے پاسداری آئین مخاطب جلوه گرفشود - و انعکاس این پرتو بر یک دگر نیفتد - و بعد مذازل انگلستان و پنجابستان نیز دستاوریزه صادق برایه^۱ گروه صداقت پژوه است •

اگرچه لات بوضع از وخشونتی از شاه انگلستان دستوره می‌باشد - اما آئین شاه انگلستان آنکه : هر چند از دست و زبانش به آید حرف را نشاید - هرچه ایجاد و اختراع سازد - باقبال شاه انگلستان موافق آید - بدایه عایه مذازل بسرکار کمپنی حکم ندارند - د از شاه ظاهراً افسانه نخوانند • سرکار والا بپاس محبت قدیم در تهیه ملاقات دقیقه از دقایق آرائش - که آئین شاهان والا تبار است - فرو گذاشت فرمودند • سورج بیان اجیشن - که پیشتر چندیه بکوتالی دارالسلطنت لاھور اعزاز یافته - نسق و نظم سارقین و قراقوین از قرار راقعی نموده بوده - و درین مدت در مصاحبیت وید بهادر تعین است - بعرض رسانید که : اگر اهتمام خبر باین قدیم الخدمت تعلق یابد - در طرفه العین تمام کرده آید • حضور والا او را مامور - و خود بنفس نفیس گذر روپردا - که آنروزه^۲ آب سنج واقع است - برایه^۳ عبور مقرر فرموده - معه جنود نصرت پیکر این رویه^۴ آب را میخیم عزوجلال نمودند • فقیر عزیز الدین رضا انصاری آتش حضور را بلباس بستنی یافته - «فَاقِعُ لَوْنُهَا - تَسْرُّ اللَّاظِرِينَ»^۵ برخواند • بجملة انسران حکم نافذ صادر شد که :

^۱ Quran II, 69.

هر یکی بزگ بسته از سرتا پا لبس برگیرد - و بزرگ دیگر مایل نشود . اگرچه ظاهراً برای سرور ناظرین بوده است - اما در معنی آن گروه اهل فرنگ از یکونگی اشعار فرمودند - که درین دولت دورنگی گنجایش ندارد - و دیگر گونگی قرار نگیرد .

مولوی محمد محسن از سرکار انگریزی برای خیر مقدم مامور شده - دولت بار اندوخت - فقیر عزیز الدین رضا انصاری و کشن چند وکیل چیت سنگه کمیدان به وخشواری ملاقات گورنر بهادر دریافت - بعد از مرhaba مکالمت پسچه‌تی طراز و مقاالت یکرفتگی آغاز بیان آورد - معاودت نمودند - گورنر بهادر بعضی از مصاحبان دمساز خود را معه مبلغ ده هزار روپیه ضیافتانه روانه حضور - بیان حرمت انگریزی گوهر انگلیل خلافت ولیعهد کشور کهترگ سنگه بهادر را معه حضار چذاب والا باتالیقی فقر عزیز الدین رضا انصاری معه پازده هزار روپیه ضیافت مامور فرموده - گوش بر استقبال وغیره سامان جاه و جلال گذاشتند .

چون این معنی مذکور محفل لات بهادر گشت - از تحریر دست و پا گم کرده - بمفاد "هُنْ لِبَلْسٍ أَنْتُمْ وَ أَنْتُمْ لِبَلْسٍ لَّهُمْ" ^۱ بجهان خود لال بی بی را باستقبال فرستاده - حاضرین خاص را نیز همراه فرمود - چون از جانبین مراسم وداد و اتحاد روایی یافت - در خیمه لات بهادر شکرخانه آواسته گشت - صاحبزاده والا قادر پا بر تخت تمکفت گذاشت - بزبان پنجابی مکالمت فرمودند - ترجمه زبان هندی و پنجابی به محمد محسن و فقیر عزیز الدین تعاقی یافت - چون نشان نشاط خاطر خاطرین و تطمین و تسکین جانبین از طلاقت چین و گفتگوئی صحبت آمیز گردید - حضار لات بهادر را بخاعت هائے گونا گون

معه چند رقم جواهر سرافراز فرموده - سه رقم جواهر و سی و یک کشتی ملبوسات خود پذیرا فرموده - مصاحبان خاص را نیز اجازت قبول در داد - با نصراف حاضر حضور گشته - بیان موافقت نمودند * امر عالی شرف صدور یافت که : «چهار هزار سوار کرار ببلس زریاف دوشاه پوش د بالهوش باشند - و شش پلن صفین آراسته - آماده مصالحت بوده - سخت کوشی را از دست ندهند » *

بسنی پوشان خالصه جی بضم و چم دلاویز - و شقایق رخان فرهنگ از آتشین عذر شعله ریز - اسپان صبا خرام در نگ و تاز - و بهادران فیروز در عرصه شجاعت رایت افزار - سذگهان دلاور بر اشتب فسیم نگ سوار - و از نعلهای هلالیں هر سمت شعله ریز و شرر بار - بهادران رعائی و دست بکمان ابروئی راست رو - چون تیر در زه آهندین در بر گرفته - جوهر نماء عرض خنجر و شمشیر - و تفنگچیان فیروزی فشان در شوکت و شکوه - و مبارزان ثابت قدم پا بر جایه چون کوهه * چار آئینه ها صفا تر از عذر ماهو شان نازک انداز دیده خفتان - همه تن چون لاله رخان سیه چشم در صید دلها * باز سرکار والا با شوکت تمام چون سرو خرامان - بسواری فیل ژیان - از نیرنگی اقبال بشارت تبان - زریز و گوهر افshan - با سرداران نامدار در قلب فوج فیروزی اقتدار جا گرفته - چون ماه سریع السیر گشند *

لات بهادر نیز بائین انگریزی فوج خود را حکم آرائش داده - بگر و فر تمام بر لب دریا سنج معا دمسازان خود باستقبال ایستاد * چون اتصال اقبال شد - حضور انور برای استحکام بنیان موالات سبقت بکار برد - به مقوله لات بهادر که : ع :-

کرم نمای - و فرود آی - که خانه خانه نست •

برنیل لاث بهادر نشستند - و در سبب که بدست اقدس بودند -
بلات بهادر و صاحبه او مرحمت یافت • درین حسن نیز اشارت فرمودند •
که : بعد از آراستن مصحف وصال آخر مهلجوت خواهد شد :

[فرود] سبب گوئی وداع باران کرد

نیمه زان رم سرخ دزین سو زد

چون خیمه لاث بهادر از قدم حضور انور رشک روفه جاوید و
فروع بخش ناصیه خورشید گشت - و آتشین رخلن اهل فرهنگ نیز
در آن مصحف رنگ افروز سرور شدند • حضور انور افتتاح باب کلام
نموده - تلفظ فرمودند که : « اسوقت کچه شراب پیا » • و بعد
از آن شراب لاهوری را بر شراب انگلستان تفضیل داده - از مستمعین
حرف نعم گوش فرمودند • رقصان و ذوازندهان را نواش فرموده -
یکهزار روپیه عذایت کرده - جشن هولی را بخیاد نهادند •

لاث بهادر پنجاه و یک خوان پشمینه و جواهر و الوان ملبوسات
و اقمشه و دو راس اسب عراقی و یک زنجیر نیل و جیغه گوهربین و
ماله مروارید و جفت حلقة دست مرصع طلائی و دو بندوق و دو
کمان و دو ضرب توب و چهل و هفت کشنه ملبوسات از نظر کیمیا اثر
گذرانیده - راجه دهیان سنگه و خوشحال سنگه و جمله سرداران را حکم
گرفتن سه رقم جواهر و هشت کشنه مابروسات - که بنام هریکیه قرار
یافته بود - دادند • لاث بهادر بادای مراسم اتحاد مورد آنرین این
خدیو گینی آرا و مصدر اشغال این شهنشاه خورشید کلاه کشور کشا
گشته - سر به اوج سما رسالید •

بعد از آن فوج انگریزی از قواعد خود رکش بهار شدند • سرکار

وَالاَدَهُ هزار روپیه کرامت فرمودند * سبحان الله ! هنگامیکه هر طرف سفگهان نامدار استاده - و سلاح و خنجر آراسته و آماده بودند - و از هرجانب سواران زرد پوش مکال تن بجهوار گونا گون چون ماه درخشان مینمودند * عقل به بے سر و پائی در تذگنانے حیرت میشافت *

وَالْعَظَمَةُ لِللهِ ! وقتیکه کمیدان شجاعت شعار و اجتیان نامدار چون گل قباهاي تذگ در بوداشتند - و برنگ بلبلان چمن چهچه شکیب ربا با همدیگر میساختند - دل سرمایه هوش و خرد میباخت *

صفهان سفگهان متهر از هر دو طرف تا سرا پرده جاه و جلال - که از مقیش بانات سلطانی دلفریب و از کار چوب و طلا کاری با زینت و زیب بود - آنچنان لمعه ظهور می بخشید - که خورشید خاوری اقتباس ذور از آن کرده - و مهتاب را بدآن فروغ جاریدی حاصل آمد * چوپهای طلائی شامیانه های آسمان رفت یاد از ساعد سیمین خورشید رخان خلخ و یغمائی میداد - و گلکاری بر نسرین و گل خورده ده میگرفت *

حضور والا [برای] لاث بهادر حکم خیمه خاص فرموده - برگرسی های زمردین حکم اجلاس دادند * چون فروش قلمی و سنجابی - و مسندهای نخی و کمخابی - و پرده های زریقی و آبریشمی و اطلسی - چون فاگ از تقادیل قمر و انجم فروزی بود * هر یکی از صاحبان عالیشان چون نرگس چشم حیرت باز داشته - ببدائع های صانع بیهمتا و نیرنگی های قدرت ایزد تعالی از غایت محبویت نفس قالین میشدند - و سایبان سرخ از جواهرات و مروارید غلطان مکمل بمنظراورد که گنج باد آورد را در جذب آن وزنه نهادند * متحمل صاف چون عذار ما هوشان - و از گلهاي کار چوبی چون باع ارم فعالیان - صفحه

مخلعین از نگارستان گل و بلبل و فاخته و طوطی بر ارزشگ مانی نگار خوردۀ گرفته - و از کار چوبی و طلا کاری انجم را غیرت افزوده - خیمه های خورد با رسماں ابریشمین و بدک های طلائی و سیمین - تماشائیان چرخ کجبار را از طلسماں غیبی میفمودند * الماس و یاقوت و صوارید و زمرد و نیام و فیروزه و مرجان و عقیق بر هر یک خیمه آنچنان تعجبه یافت بود - که جواهر شناس خرد در حساب آن تعداد ریگ روان بهصور معترف می آمد * صنوبرقدان گلعادار بقتل عشاق دست بخنجر - و طره بازان سوروفتار بدلفریبی خوبی سبق فاز از بر - و اقسام عطربات لخلخه سایه مشک آذفر هر طرف بیخته - و شعایم انواع بخوراب در مشام های آن نازک مزاجان بیخته *

حضور انور جیغه گوهربن بر سر - و بر بازوی اقدس از قطعه گوہ نور آفتاب خاور را از هیبت لرزان ساختند * لاث بهادر بجیغه مرصع و سر پیچ مکلل و حلقة دست طلائی مرصع زر نگار و مالای صوارید و پنجاه و یک کشتی ملبوسات و اسلحه گونا گون و ظروف طلائی و نقره و قالین های پشمینه کشمیر و ملستان و رقوم جواهر و کشتی های ملبوسات - معه دمسازان بقدر هر یک اعزاز اندوخت * حضور والا چون او را مشکور عذایات و متغير این گونه انتظام دولت خدا داد یافتدند - بتعاشه افواج ترغیب فرمود - و بالای اسپ کرار - که عجیبه ارمنان خراسانیان در اصطبل حضور است - سوار شده - از یکه تازی سپاهگری نفس مقدس نیز اطلاع بخشیدند *

چون جوانان پنجاب زمین - و سفگهان بجان نثاری قرین - اسپان نعل آتشین - و نشانه زنی - و شمشیر انگلی آن شجاعان رستم جیین بمنظرا لاث بهادر در آمد - تعریف و توصیف قواعد را بحدیه رسانید -

که بمکیال تحریر در نیاید * پا زده هزار روپیه عذایت نموده با هنرزا ر چون
گل خود بالید * مردم اکالی - که لباس سوسنی در بر گرفته - در
سود صحراء اسپان را بجهول آورده - بصداحه های ناقوسی پرده گوش
چرخ^۱ سفلروسی میدریدند * چکرهای آهنین^۲ بر سر - و نیزه های دراز د
بر گرفته - به بلا گردانی جوش و خروش می داشتند * و از سلاح و
خنجر و تیغ و سپر و نیزه و جمدهر و خود و طماقچه و بندوق و اسپان
سبک خرام و انراس زین لجام و قبا های زر تار گونا گون بمیدان گردی د
صحراء نورسی گرمخیز شدند *

از حضور انور بطريق تحايف بوای شاه انگلستان تجویز شد *

محاسبان اوهام در احصائے آن بقصور اعتراف آرند * فیلان کوه تمثال -
و اسپان رخش خرام ولایت خراسان و عراق و ترکستان - که بعد از
فادر شاه افشار این چفین شوق سواری در نهاد هیچ یک از شاهان ولایت و
هلندوستان غایبان نکرده - در اصطبل خلس قریب سی هزار اسپ سواری
خاص مقرر است که - «هَلْ مِنْ مَرِيدٍ»^۳ باشد - و هودج های مرصع
نقره و طلا - و اقسام زین های بازیب و زین و با قاش های جواهرین -
و جله های مقیشی و گوهرین - و جواهرات گونا گون - و ساز و سامان
الوان - و اسباب ابریشمینه - و پوشاك های پشمینه - و خلاع اطلس -
و خیام بغلت - و مخمل رنگین - و جیغه های مرصع - و باره های
گوهرین - و سر پیچه های مطله - و کتفه های جواهرین - و انواع

^۱ MSS. B and C omit چرخ.

^۲ It is an iron quoit or circular ring which the Akalis wear round their turbans.

^۳ Quran I. 30.

^۴ A Hindi word for the necklace which the Indian gentlemen used to wear in those days.

اسلحه شمشير و سپر و خلچر - که در چباخانه سلطان قديم - يكى از آن به هزاران دقت بهم ميرسد - و فواكه اين ديار - که تعداد اين همه فعماه متوالنه قصور باز آرد - بمعتمدان لات بهادر بمرجع تفصيل

عاليه نحويه پافت •

بنیان محبت را تنصيص داده - به تاج بخشى و كشور كشائى سرمایه نیک نامى حاصل کرده - کوس لِمَ الْمُلْك^۱ نواختنده لات بهادر بشکرگذاري حضور انور معترف ر ثناخوان - و بانصراف رخصت يافته - روانه انگلستان گردید^۲ - و خود بدولت و اقبال چون نسيم سحر سايه عاطفت بر گل زمين دارسلطنت لاهور انداخنده - بساكنين آن والبت را سرمایه بهار افزودنده

^۱ Quran XI, 16.

^۲ Lord William Bentinck retired from office in March, 1835.
The meeting at Ropar took place in October, 1831.

باب سی و ششم

و قایع سال یکهزار و هشتاد و هشتاد و
1882 A. D. نه - وصل گل بهار بیگم *

چون آینه فمیر افسس سجنجل خاطر مقدس را صیقل عشق الهی
و جذبه تافظ نامتناهی مدام زنگ زدا ضیا افزاست - توجهه والا مدام
بدام دام بالان زلف دوتا صید - و بخيال خط و خال ظاهري و ذوق
و جد حال قيد بوده - از هستی حسابه بر گيرد - و نیستی را در
هست بشمار آرد * العظمة لله! کارخانه سلطنت را انصرام دادن -
و از خود رفته ها را رواج بخشیدن * ع -

این دو نیغ است که همخانه نگوید هرگز *

و يد بهادر از لان بهادر رخصت یافته - پپلوس حضور رسیده -
از استحکام موالات - که در دولتین عایینین صورت بسته - پپلس بندگی
قدیم افسانه بر خوانده * چند روز بسیر باع بادامی - که در وسعت
گاه حضرت لاهور چشم نیکوان چون او ندیده - و نیده روزگار در آرانش
و پیرائش این جنان - که جنان پیرو جوان قربان اوست - چون نرگس -
چها انتظاری که نکشیده - پرداخته - رخصت معاودت یافت *

بندگ راقم در عهد یازده سالگی پپاس مخدوم زاده بر حق مقبول الله
الحمد مولوی نور الحمد چشته عمر هم الله تعالیٰ کتابه موسوم بروضة
الازهار مدن ساخته - و در آن هر بیست باع معموراً امراء نامدار و
حضرور والا اقتدار را درج ساخته * طرفه خیبان پیوندی [براے] نذر هفت
ارواح - و چمن بندی از براۓ نثارت نیده - اشباح نموده * باع بادامی
منجمله اوست - طالب مدح آن باع چون پیلیر چشم متوجه آن

باغ شود - چه از لطافت که گل نمی‌شند؟ و چه در گذار نظافت که
نمی‌شند؟ درین سال خواهران را - که بواحد بطنی از تکیه پناهان
[پناهان] بوده - فاگ غریب کش او را جان بشکرد چون بحکم حضور
انور او را منسوب بشاهجهان کرده - در لاہور بر شادی او هزارها روپیه
صرف نموده بودند * والدم را ضامنه داد و دهش مردمان وقت
پرسش تعبیر کردند * فقیر عزیز الدین رضا انصاری و خلیفه نور الدین
انصاری از قانون به بے اعتدالی نشته * من چون قطره چند از چشم
والد ما چند از چشم والد ماجد بترشیع دیدم * بسیار گریستم * آخر او
را بآتش کده سپردند * او بمن نشسته - دیوار داری کرد - و از
مادر افسانه خواند - من بحکم همت ده خوردی این بیت بیاد
گرفتم :-

[بیت] همت بلند دار - زیوی مکن - که چرخ
هر جا زیون تریست - برو خیره ترشود
سردار هری سنگه و سردار لہنا سنگه و دیوان اجودهیا پرشاد و فوج
جمعدار خوشحال سنگه و فوج اردلیان خاص گواه فرموده - بغل سری
گلّاس مشرف شده - از راه نمکسار دام رس^۱ و میانی لاہور را متحیم اقبال
ساخته - بعد از چندی در سری امرتسر جی جبهه نیاز بر افروختند *
و بعد از حصول شرف زیارت گرفته صاحب - که از کلمات قدسیه بابائے
کوئین است - و غسل تالاب مبارک - افتباش از هر مذل نموده -
خطور را مشرقستان انوار ساختند *

روزی در عالم داد و دهش و جشن افروزی - که پری پیکران
هر دیار - در رقص بدست افسانی تحریض از ترک علیق و عوایق

^۱ A Hindi word for salt. Reference is to the salt mines at Khewra in the Jhelum district.

بصاحبان صفوت و صفا می نمودند * ادای بهارین گل حسن و جمال .
 نازکین شاهد عالم خیال - گل بهار نامه از طایفه شریفه - که پروانه دلها
 بر شمع چهره اش سوزان - و از غیرت چشم سومه آگینش فرگس طذراز
 حیران بود - در نظر اقدس جلوه کرد * الله الله ! لمب لعلش آتش
 افروز سوختگان نایره عشق و جذونی - و بیماران چشم را از مسیح
 لبیش از پسته و بادام دل افزای * معجوفی زلف سیاه بو عارضش سنبلی
 است - گویا بر ورق گل - تقریرش در هنگام تبسم با تاشق زار مقدمه
 گل و بلبل * نگاهش آهونه در صحراء دامها گرم خیز - و از یک
 توجهه هنگامه آرائی رستخیز * بینی اش در نظر دور بین - شاخ سمن
 در لاله زار - هردو عدار آبرویش خنجره از پی قتل معروجان عشق
 خونخوار * عدارش آئینه کمال صباحت و صفا - باشمع در نهایت
 ضیا * بناگوشش صبح عشق از آفاق مراد دمیده - دهنش غذچه از
 چمن خوبی بتازگی رسیده * نافش چشم عاشق بیماری - که از صفات
 سینه به هنگام وصل لغزیده - موئی میانش نیده بصیرت راقم را سر رشته
 امعلن از دست گستته - طناب سرایا حیوت در گلوئه فکر کشیده : -

[ایيات]

ز زلفش سنبل اندر پیچتایی	بشوقش مرغ دل در اضطرابی
بر زیبائی خرامش داربا تسو	بر عفایی قسد او خوش ادا تو
دهانش همچو گل در خنده ریزی	شمیم کاکلش در مشک بیزی
نه چشم - فرگس بیمیز بنگو	نه زلفش - حیله خونخوار بذگر
زبانش در تکلم گوهر افشا	زردویش عالیه شد مشرقستان
سرایايش بطنازی هم آغوش	قدش با غمزه و با فاز همدوش

* In MSS. B and C. for گر

چون حرف محبتش جا کرد - برسیر دل اقدس نشست - ستار
میر با غبان آن گل تازه بهار را از جوش بابل آکاه نموده - بر استغناش
افزود - و شکر ف جواب و سوال در گل و بابل انداخته - مذاق
قرب محقق خلس الخلاص از میان در بود - ناتوانی توان گرفت -
ضعف بجهوانی رسید - بندگی خداوندی یافت - برشتگی روز بازار
گرفت - و سوختگی افروزش نمود - از خانه خرابی های عشق
جفاکار خانمان ها ویران - و در لیورش زنار بدش - صد چون شیخ صنعت
کیش دشمن درم شکن - دیر آباد مسجد برهمن - ابوالغیض فیضی
فیاضی اکبر آبادی پور مبارک^۱ که از برشته جگری در عالم وحدت برادر
خوانده من است - در عاشق و معشوق چه خوش نیجه بر زبان آورده -
و در هند زمین چه خوش آتش پارسی پئی سوختن دلها افروخته -
این هندی نژاد میخواست - که بیتبه چند سرنوشت عاشق را - که در
بحركتکش در مدح عشق متاع دل و دین بآب داده - از من است -
می نویسم - اما بلاحظه تفضیل تقدم تیمناً پرداخته: —

شلهذشه بے نبرد - عشق است	سلطان خواجه کرد عشق است
در ریگ ردان نفیذه او	در دست تهی خزینه او
صد معزکه آرزوئ سپاهش	صد ناله نقیب بارگاهش
از آب جگر گذشته دل نذگ	بر آتش دل نهاده اورنگ
صد قلنه سپاه در نشستش	صد قلعه نهفته در شکستش
برگوه غم کشد عمری	بر مرکب خون گند سواری
بر خاک فرامدار تختش	تاریکی شب چراغ بختش
صومش ز بد دریغ خوردن	جام از کف دست تیغ خوردن

^۱ Shaikh Mubarik was the name of Fayzi's father.

آبادی او همه خسراهی	ناکامی او بکامی سایی
از دیده بدیده شاه راهش	وز سینه بسینه جاسو گاهش
هم مشرب او بجام مایل	هم نیغ سیاستش حمایل
هم کاسه خاک آبرویش	هم خوابه حسرت آرزویش
سیماپ بموج گریده رفته	الملس بنوک شعله سقنه
آنشکده سافر مدد وحش	صد میدهه توبه نصوحش
الملس فشن داغداری	ناسور فروش زخم کاری
تاخ آب جگر بسینه ریزان	خاکستر دل بدیده بیو زان
گلبرگ فشن خار خواری	قطع افکن خاک خاکساری
برق افکن فرق خاندانها	پرن تو بر شمع دردمنها
از خون خرد نگار پیوند	وز ساسله چنون ملی بند
از آه زهر لبے جگر بار	وز اشک بهردیه شرر کار
جادو و فسون وظیفة او	اوستاد چنون خلیفه او
از ته ره و درسم خانه پرداز	بنخانه شگاف و کعبه انداز
گه کشته ز دین چراف فاموس	بدهاده بنام کعبه ناقوس
انداخته گاه فارغ از غیر	پیرهن کعبه زینت پیر
حرف شب عاشقان دراز است	افسانه عشق جانگداز است

چون آن عنبرین موئ پریشانی در جمعیت آباد باطن اقدس
 انداخت و آن طایر آشیانه قدس را همای فرق خود دید - بے اختیار
 دل و دین فدائے آن پیکر قدسی نموده - برنگ اسیر گشت - که کار
 از معشوقي بعشقی کشید - بخطاب گل بیکم مخاطب ساخته - بر همه
 پرگیان عفت فضیلت بخشیدند - هر دو برادران آن هودج نشین عصمت

را بمیرزا^۱ و نوابی برآورده - نزدیک خاص و عام رانی خان^۲ ساختند - پری پیکران فارک بدن - که هر چیز را از گل پا یا سین نرم تربود - بکف پاسایش مامور - و خود بنفس نفس هم بستر آن رشک سور گشته - از جوانی مجدداً حسابے بر گرفتند - چون صہبائے^۳ خوش گوار موافق طبع اشرف شد - درین سال خُمی نمادند - که پر از شراب نگشت - و سبوئے^۴ نبود - که چون صراحی در قلقل نیامد - امراء نامدار نیز تبعه^۵ در میظھواری و بد مستی قصورے نکردند -

از جواهرات و مردازید و لعل و یاقوت و نقد و اخبيه و اقشه و نیوایت و افراس و افیال سرای کوه نور یک اخت تحول دو اتحانه عالیه شد - هر کجا مغلی بود - بعد از یکصد سال کامل کمر و خنجر میرزا^۶ بیاد میرزا در کمر بست - و کمز زور آوران دهر را بزور بازوئے ترکمانی شکست - بواب نواب در شهر بحکم تصحیف قبای تبختر در بر گرفته - نواب میرمعین الماک را از خود کم و بر سر اشتم بوده - دود از نهاد فقرایے باب الله برآورد - و نقیب های خوش آواز در جلوی آواز دورپاش گویان - و میر غضب های شمشیرهای آخره - در سواری بنهایت غضب پویان - کنور بهادر بضیافت عروسی عرض رسانیدند - پذیرا فرموده - معه آن طاؤس خوشخرا مبارکا عفت بدولت خانه نو چشم حدقة دولت التفات فرمودند - دور آن کاشانه اقبال جشن طوی فرموده - قدیمان را در آن بزمگاه عفت مستعد مرجحه حسانی پانند - مجلسیه بآن معشوق انعقاد یافت - که تا زمانه باقی است - از آن افسانه بانیست - آن وقت این رباعی شاعریه تکرار یافت -

ای کاشکی که یک شبکی کنجی باگی
بسودت چرا غمکی میکی با ایاغکی

^۱ In Panjabi a term of contempt.

مشهور کی شکر لبکی شسونج چشمکی
بد مستکی جفا گنکی پر دماغکی

بعد از فراغ بخلعت و خنجر و فیل و جواهر فرق اقبال کنور بهادر را بر فلک الافلاک رسانیده - معاودت بقلعه مبارک فرمودند * از عرائض اخبار بے بذ و بستی صوبه نزهت تضمیر کشمیر بسمع اقدس رسید * جمعدار خوشحال سنگه را غم خوار دولت تصور فرموده - باین خدمت اعلام فرمودند - که خو کردہ قدمبوس است - ازین معنی بطاطیف العیل گذرانیده * چون خدا آزاری دیوان بیساکھه سنگه معتمد کنور شیر سنگه بهادر نظام کشمیر و مال اندرزی او معلوم فرمودند * بکیفر کردارش منتهز فرصت شدند * چون در سلطنت و خلافت دیر و حرم بجای نمود میباشند - برلسان هریکے از رعایا این شعر شاعرے جاری است:

بهشت آنجا که آزارے نباشد کسے را با کسے کارے نباشد
دیوان بیساکھه سنگه اهل تسنن را وقی نهاده - با اهل تشیع بدگرگونگی برآمد - و آن گروه نوحه گر را بخندیدگی خلائق انداخته - معدد شان مستاصل - و کربلاے قدیم شان را حواله بتیلن پور حاکم شام نموده -
هذا پرستش آنها متزلزل ساخت *

و بعرض رسید که: هواهے رعنوت و بقی از اطوار دیوان معلوم میشود -
که در سردار جمعدار خوشحال سنگه و بهائی گورمه سنگه گیانی را ازین معنی آگاه ساخته - برای انتظام آن مکان راحت جان اشعار فرمودند *
درگاه شاه میر فاروقی - که پیر دارا شکوه است - و در لاهور از تالاب و مسجد متصل درگاه طبیعت پاکدامن خوش زیارت گاه است - از سنگ مرمر عمارت خوش دارد - از نظر اقدس گذرانیده - و بمحظه

گور و رام داس جمعی که باهم در حالت فقیر اتفاق ملازمت مازده - و خشنی برای بناه سری امر تسریجی - که این وقت مجدد کهیں و مهیں است داده - نظر گذرانیده - آداب بجا اوردند - و فقراء را از زیست ظاهربی مستغفی پاخته - حکم بسنگ مرمر فرمودند * چون در راه نزول صعودی شد - ازان مانع آمد - اینها از حکم پروردگار شمردند * شاه میر را قدس سره میان میر گویند - از اولاد عمر بن خطاب خلیفه دوم است - هشتاد و دو سال عمر پافت - و مردم ازین زیاده تر گذارند - دلیل کتاب قاطع حجت شان است * ملا شاه - که پیر ولی رام است - مرید وی بود * دارا شکوه بیعت وی کرده بود * چون از خوف اورنگ زیب محی الدین امان خواهان نزدش رسید حکم باجلas بر سر مرقع خود دادند * دارا شکوه بحکم ادب دور ترک از مرقع نشست فرمودند که : «ترا دولت آخردی است - چشم بر بند» * چو چشم بربست - عالمگیر را پادشاه پاقت - و خود را در جفت دید - چون سیاستش در شاهجهان آباد بوقوع پیوست - عالمگیر بحکم انکار معد تقاضی قوی از وی ترک جست * بر سر دروازه درویش دربان پادشاه را نشناخته مانع آمد عالمگیر با آواز بلند گفت که : ع

در درویش را دربان نباید *

شاه میر از خلوت آوار دادند که :

[فرد] در درویش را دربان باید که خوک و سگ درون در فیلید و خود بحکم سلطنتش ملیین بر سر دروازه رسیدند * عالمگیر چشم گردانیده - گفت که : «دارا شکوه! شما را از سلطنت معزول ساختم» * فرمودند که : «چشم بند کن» * چون بند کرد - دید - که سبد نجاست بر سرش - و دارا شکوه بر سریر جفت اجلس دارد * چشم باز کرده -

حکم به عمارت نموده - و نذر گنوارانیده - باز رفت *
 معروف اقدس شد که - در سبزی مندی لاهور متصل مسجد
 طلائی مبنیه نواب بہکھاری خان مصاحب خاص میرمعین الملک - به
 پشت گترة - که در خرج چرافع و ایمه مسجد مقرر است - محلی
 مسجد مبنیه علاول خان مکانیست - باولی دار - که گور و رامداس
 جی بنای آن فرموده بودند - و مسلمین در تسلط خود آن چاه را
 بچوب ها مسقف کرده - بالائش دولان ها انداخته اند * پژوهش
 آن گنور بهادر فرمودند - گنور بهادر خود متوجه شده - الداختن
 آفرا بر ویرانی متحصل نموده - مانع آمدند *

دیوان کرپا رام - که بغرور غلامی قدیم اقانی میخواست - و از
 اطاعت که جلاعے عبودیت پارینه از آن میتواند شد - پهلو تهی میساخت.
 عرض نمود که : هوائے ہردوار در سر دارم * فرمودند که :

چو تیرہ شود مرد را روزگار
 همان میکند کس نیاید سکار

چون قاعده ودهنی^۱ در نصرف سرکار انگریزی رسیده بود - به وید
 بهادر بمحض اقرار لات بهادر اطلاع فرمودند * وید بهادر عرض داشت
 که عنقریب از صاحبان صدر حکم استخلاص آن میرسد * درین و دید
 بهادر را حکم روانگی بغور دادند - و این جزو معقر کاتب المعرف
 را به تأکید این کتاب ارشاد فرمودند *

^۱ On the south of the Satlej: originally belonged to Ranjit Singh's mother-in-law Sada Kaur, on whose death in 1831 it was taken over by the British for the time being. See also pp. 160 et 175, Cunningham's History of the Sikhs, ed: H. L. O. Garrett.

باب سی و هفتم

وقائع سال یک هزار و هشتصد و نود

مواحدہ بیساکھ سنگه - فقیری

1833A.D.

کرپارام - و قحط کشمیر *

چون رنج وجود سلاطین باعث تخریب خلق خداست - و راحت
و صحت اجسام پادشاهان موجب رفاه خاقن الله مقرر است - و هر
چه مکتوب لوح ازل میداشد - ظهور آن ناگزیر میدارد *

گونه خلیه در طبع اقدس پدیدار شد - و در آن حالت عرایض
خرابی و لایت کشمیر پیغم در حضور انور رسیدند - بے اختیار در حالت
بیخودی بر زبان اقدس گذشت - که چون ارادت ازی در خرابی
مکان نوجهه برگزار - تدبیر با تقدیر برابر نذشیند - و درین حالت
حکم نکند فرمودند که : «جمعدار خوشحال سنگه و گورمه سنگه گیانی
بدفترداری اتهام چوپوه منصبی سوده روانه نظمت کشمیر گشته -
بندو بست آن ولایت سازد» و خود بنفس نفس کوئلی را مضرب
خیام اقبال نموده - دیوان بیساکھ سنگه را داخل پونچه یافتد *

چون دیوان بیساکھ سنگه بیمارگاه «قهرمانی رسید - پا بزنجیر و به
زندان بلا دستگیر و اسیر گشته - بتعهد یک لکه و بیست و پنجهزار
روپه بضمانت الرق فراسیس از نواخانه غم نجات و رهائی از قید الم
رنگاری یافته - بیسرد کار در اثار کلی میرعن^۱ نشست - چون خدمات

^۱ Reference is to the cantonment or lines of the Sikh regiments under the command of the French officers Generals Allard and Ventura which were situated between the tomb of Anarkali (at a present occupied by the Secretariat Offices, Lahore) and the house of Allard (at present belonging to the Maharaja of Kapurthala)

قدم دیوان گرپا رام مرتم موح ضمیر اقدس بود - راجه کلان بهادر را پیش او فرستاده - دلدهی فرمودند * اگرچه از اخلاق واهیه اش راجه کلان بهادر را گرانیهای گونا گون بود - اما بحفظ مراعات امر خداوند دین و دولت کرد های او را ناکرده انگاشته - پیشش شنیدند * اما چون رنگ دورت بر آینه ضمیرش بنحوی جلوه گرفتند بود - که مصلحت میباشد - همان آش عذار در کاسه اش معانینه گردید :

مهتری در قبول فرمان است
ترک فرمان دلیل حرمان است
داعی دل هست یقین صحبت نافرمانان
الله را داعی دل از صحبت نافرمان است

خداوند دولت حاش را از کسوت اقبال عاری یافت - مطرود فرمودند - آخر چون بدانے خود سربکوه و صحرانهاده - وارد سر زمین بدارس - که خوش آرام کاه وحدتیان خدا پژوه است - گردیده - از خلق گسته - و با خدا پیوسته - لباس فقیری گزید *

حضور والا قلعه امر گهر را سیر فرموده - از راجه نهیان سنگه کلان بهادر ضیافت پذیرا فرموده - بعطای خلاع فاخره سرافراز ساختند * درین مکان چشمہ ایست - موسوم بکول سر که آب تیر و مرداد^۱ ماه آنی در آنجا فراهم شود - تا یکسال آن مردم را کفایت کند - ملاحظه فرموده - در وزیر آباد رسیده - از آنجا بسری امر تسریجی بسجدات پیشانی را نورآگین ساختند * درین منزل اسحائی چند بمرجب خلل - که سبقاً تحریر یافت - بی اختیار آمدند * بعضی درد ناف

^۱ Reference to Raja Dhyan Singh.

* Persian months corresponding to July-August.